

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ Ζ΄ ΛΟΥΚΑ 27/10/2019 Κατά Λουκάν (η΄ 41–56)

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω, ἦλθεν προς τον Ἰησοῦν ἀνὴρ ᾧ ὄνομα Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε· καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅτι θυγάτηρ μονογενῆς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα, καὶ αὕτη ἀπέθνησκει. Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν. Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ρύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἣτις ἰατροῖς προσαναλώσασα ὄλον τὸν βίον οὐκ ἴσχυεν ὑπ’ οὐδενὸς θεραπευθῆναι, προσελθοῦσα ὀπισθεν ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ρύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· τίς ὁ ἀψάμενός μου; ἀρνούμενων δὲ πάντων εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ· ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσίν σε καὶ ἀποθλίβουσι, καὶ λέγεις τίς ὁ ἀψάμενός μου; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· ἤψατό μου τις· ἐγὼ γὰρ ἔγνω δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ’ ἐμοῦ. Ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθε, τρέμουσα ἦλθε καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ δι’ ἣν αἰτίαν ἤψατο αὐτοῦ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θάρσει, θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην. Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχεται τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγῶγου λέγων αὐτῷ ὅτι τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ σκύλλε τὸν διδάσκαλον. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη αὐτῷ λέγων· μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ σωθήσεται. Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδένα εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα ἔκλαιον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπε· μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει. Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν. Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς ἐφώνησε λέγων· ἡ παῖς, ἐγείρου. Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παραχρῆμα, καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν. Καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτοῖς. Ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Τον καιρὸ ἐκεῖνο, ἦλθε προς τον Ἰησοῦ κάποιος, ὀνομαζόμενος Ἰάειρος, ὁ ὁποῖος ἦτο ἀρχισυναγῶγος, καὶ ἔπεσε εἰς τὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ καὶ τὸν παρακαλοῦσε νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ σπίτι του, διότι εἶχε μιὰ μοναχοκόρη, ἡλικίας περίπου δώδεκα ἐτῶν, ποὺ ἦτο ἐτοιμοθάνατη. Ἐνῶ δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐπήγαινε, ὁ κόσμος τὸν συνέθλιβε. Κάποια γυναῖκα, ποὺ ἔπασχε ἀπὸ αἱμορραγίαν δώδεκα χρόνια καὶ εἶχε ἐξοδέψει ὅλην τὴν περιουσίαν της σὲ γιατροὺς καὶ δὲν μπόρεσε νὰ θεραπευθῇ ἀπὸ κανένα, ἦλθε κοντὰ του ἀπὸ πίσω, ἄγγιξε τὴν ἄκρη τοῦ ἐνδύματός του καὶ ἀμέσως ἔσταμάτησε ἡ αἱμορραγία της. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, «Ποιὸς με ἄγγιξε;». Ἐπειδὴ δὲ ὄλοι τὸ ἠρνοῦντο, εἶπε ὁ Πέτρος καὶ ὅσοι ἦσαν μαζί του: «Διδάσκαλε, ὁ κόσμος σὲ ἔχει περικυκλωμένον καὶ σὲ συνθλίβει καὶ σὺ λές, «Ποιὸς με ἄγγιξε;». Ὁ Ἰησοῦς ὁμως εἶπε, «Κάποιος με ἄγγιξε, διότι αἰσθάνθηκα ὅτι ἐβγήκε δύναμις ἀπὸ ἐμένα». Ὅταν εἶδε ἡ γυναῖκα ὅτι δὲν διέφυγε τὴν προσοχὴν, ἦλθε με τῷ ῥόμον, ἔπεσε στὰ πόδια του, καὶ τοῦ εἶπε μπροστὰ σ’ ὄλον τὸν κόσμον τὴν αἰτίαν, διὰ τὴν ὁποίαν τὸν ἄγγιξε καὶ πῶς ἀμέσως ἐθεραπεύθηκε. Αὐτὸς δὲ τῆς εἶπε, «Ἐχε θάρρος, κόρη μου, ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε, πήγαινε εἰς εἰρήνην». Ἐνῶ ἀκόμη μιλοῦσε, ἔρχεται κάποιος ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ ἀρχισυναγῶγου καὶ τοῦ λέγει, «Ἡ θυγατέρα σου πέθανε, μὴ ἐνοχλῆς πλέον τὸν διδάσκαλον». Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ὅταν τὸ ἄκουσε, τοῦ εἶπε, «Μὴ φοβᾶσαι· μόνον πίστευε καὶ θὰ γίνῃ καλά». Ὅταν ἔφθασε εἰς τὸ σπίτι, δὲν ἐπέστρεψε σὲ κανένα νὰ μῆναι μαζί του, παρὰ εἰς τὸν Πέτρον, τὸν Ἰωάννην καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ εἰς τὸν πατέρα τοῦ κοριτσιοῦ καὶ εἰς τὴν μητέρα. Ἐκλαιγαν δὲ ὄλοι

καὶ τὴν θρηνολογοῦσαν. Αὐτὸς δὲ εἶπε, «Μὴν κλαῖτε· δὲν ἐπέθανε ἀλλὰ κοιμᾶται». Καὶ τὸν εἰρωνεύοντο, διότι ἤξεραν ὅτι εἶχε πεθάνει. Ἄλλ’ αὐτὸς ἀφοῦ ἔβγαλε ὄλους ἔξω, ἔπιασε τὸ χέρι της καὶ ἐφώνησε, «Κορίτσι, σὴκω ἐπάνω». Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα της, ἐσηκώθηκε ἀμέσως, καὶ ὁ Ἰησοῦς διέταξε νὰ τῆς δώσουν νὰ φάγῃ. Οἱ γονεῖς της ἐξεπλάγησαν, αὐτὸς δὲ τοὺς παρήγγειλε νὰ μὴ ποῦν σὲ κανένα τί συνέβη.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ 27/10/2019 Β Κορ. ια΄ 31, ιβ΄ 9

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν πιάσαι με θέλων, καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέροι μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων· εἶτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἶτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον· εἶτε ἐν σώματι εἶτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχῆσομαι, ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δὲ μὴ τις εἰς ἐμὲ λογίσθῃ ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος σατᾶν, ἵνα με κολαφίξῃ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρίς τὸν Κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστή ἀπ’ ἐμοῦ· καὶ εἰρηκέ μοι· ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ’ ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς καὶ Πατέρας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποὺ εἶναι εὐλογητὸς αἰωνίως, ξέρει ὅτι δὲν ψεύδομαι. Εἰς τὴν Δαμασκὸν ὁ ἐθνάρχης τοῦ βασιλέως Ἀρέτα ἐφρούρουσε τὴν πόλιν τῆς Δαμασκοῦ, ἐπειδὴ ἤθελε νὰ με πιάσῃ, ἀλλὰ με κατέβασαν ἀπὸ ἕνα παράθυρο μέσα σὲ καλάθι, ἀπὸ τὸ τεῖχος, καὶ ἐξέφυγα ἀπὸ τὰ χεῖρα του. Τὸ νὰ καυχῶμαι λοιπὸν δὲν εἶναι συμφέρον μου, ἀλλὰ θὰ ἔλθω εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις τοῦ Κυρίου. Ξέρω ἕνα ἄνθρωπον χριστιανὸν ὁ ὁποῖος πρὸ δεκατεσσάρων ἐτῶν – εἶτε με τὸ σῶμα, δὲν ξέρω, εἶτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, δὲν ξέρω, ὁ Θεὸς ξέρει – ἀρπάχθηκε ἕως τὸν τρίτον οὐρανόν. Καὶ ξέρω ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος – εἶτε με τὸ σῶμα εἶτε ἐκτὸς τοῦ σώματος δὲν ξέρω, ὁ Θεὸς ξέρει – ἀρπάχθηκε εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἄκουσε ἀνέκφραστα λόγια τὰ ὁποῖα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπαναλάβῃ ἄνθρωπος. 5 Δι’ ἕνα τέτοιο ἄνθρωπον θὰ καυχηθῶ, διὰ τὸν ἑαυτὸν μου ὁμως δὲν θὰ καυχηθῶ, παρὰ μόνον διὰ τὰς ἀδυναμίας μου. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν θελήσω νὰ καυχηθῶ, δὲν θὰ εἶμαι ἀνόητος, διότι θὰ πῶ τὴν ἀλήθειαν, τὸ ἀποφεύγω ὁμως μήπως με θεωρήσῃ κανεὶς ἀνώτερον ἀπὸ ὅ,τι βλέπει σ’ ἐμὲ ἢ ἀκούει ἀπὸ ἐμέ. Καὶ διὰ νὰ μὴ ὑπερηφανεύομαι διὰ τὰς πολλὰς ἀποκαλύψεις, μοῦ ἐδόθηκε ἕνα ἀγκάθι εἰς τὸ σῶμα, ἕνας ἄγγελος τοῦ Σατανᾶ, διὰ νὰ με ραπίξῃ, διὰ νὰ μὴ ὑπερηφανεύομαι. Τρεῖς φορὲς παρεκάλεσα τὸν Κύριον γι’ αὐτό, διὰ νὰ φύγῃ ἀπὸ ἐμέ. Καὶ μοῦ εἶπε, «Σοῦ εἶναι ἀρκετὴ ἡ χάρις μου, διότι ἡ δύναμίς μου φανερῶνεται τελεία ἐκεῖ ποὺ ὑπάρχει ἀδυναμία». Πολὺ εὐχαρίστως λοιπὸν θὰ καυχηθῶ μᾶλλον διὰ τὰς ἀδυναμίας μου, διὰ νὰ κατασκηνώσῃ εἰς ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

